

Nr. de înregistrare _____

Către,

Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România

Stimate domnule președinte,

Stimați colegi,

Deoarece în ultimele zile am urmărit o serie de declarații iresponsabile din partea ministrului muncii despre sistemul de asistență socială, considerăm că este nevoie de mai multă responsabilitate și empatie din partea Guvernului.

Știm cu toții că, problemele de finanțare a serviciilor sociale de protecție a copilului și a persoanelor cu dizabilități organizate la nivel județean au început în urmă cu patru ani, atunci când deciziile de creștere a salariilor în sistemul bugetar nu au fost urmate și de o actualizare a standardelor de cost ale serviciilor sociale. Cum este bine cunoscut, cheltuielile cu personalul reprezintă în orice serviciu social cea mai importantă parte a costurilor serviciilor, iar, în cazul DGASPC, aceste salarii au fost stabilite în procent de 80% conform anexelor din Legea 153/2017, și doar pentru aproximativ 20% de către consiliile județene. Standardele de cost ale serviciilor sociale au fost actualizate într-un final la mijlocul anului 2020, și, deși conform legii, bugetul de stat ar trebui să acopere până la 90% din costul serviciilor sociale pentru protecția specială a copiilor și a persoanelor cu handicap, Legea bugetului pe 2020 a prevăzut o sumă în anexa 4, la calculul căreia s-au utilizat standardele neactualizate, cu cele două rectificări rezultând un buget asigurat din TVA defalcat care să acopere funcționarea serviciilor în jur de 4,5 luni din an.

Problema finanțării din bugetul de stat a serviciilor sociale este a problemă de ordinul drepturilor fundamentale ale omului, o problemă de coeziune și echitate socială, dar și de funcționare unitară și uniformă a statului român în diferitele regiuni, județe și localități ale țării. Lăsarea finanțării serviciilor doar în seama autorităților locale (consilii județene și primării) contribuie la creșterea inegalităților sociale între diferitele regiuni, județe și localități. În mod natural UAT-urile cu venituri reduse (unde se concentrează și populația cu veniturile cele mai reduse) nu vor putea crea și susține serviciile sociale, în schimb județele sau localitățile cu

economie puternică și venituri semnificative ale populației nu au astfel de probleme. Aceste tendințe sunt amplificate și de exigențele ridicate ale standardelor de calitate ale serviciilor sociale în vigoare, precum și de intransigența inspecției sociale în verificarea și interpretarea acestor standarde. Lipsa capacității financiare a multor autorități locale face imposibilă crearea unor servicii care să corespundă acestor standarde astfel că acestea aleg să nu furnizeze deloc servicii sociale. Consecințele nefinanțării serviciilor sociale de la bugetul central sunt vizibile la nivelul localităților unde deși toate strategiile și politicile sociale din ultimele două decenii au afirmat necesitatea dezvoltării serviciilor primare/comunitare ca măsură de prevenire a instituționalizării, acestea lipsesc cu desăvârșire în majoritatea localităților cu o putere economică scăzută.

Stimate domnule președinte, stimați colegi,

Datorită problemelor și faptelor prezentate mai sus, propun formularea unei poziții comune în Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România, rugându-vă în mod deosebit să luați atitudine în această problemă cu care ne confruntăm în fiecare an, deoarece considerăm că este necesară o soluție pe termen lung, punerea în pericol a îngrijirii sociale la fiecare sfârșit de an nefiind corectă. Doar prin inițiativă comună putem cere o acoperire reală a tuturor județelor cu servicii sociale de protecție a copilului și a persoanelor cu dizabilități, atât de necesare și asumate de România prin semnarea Convențiilor ONU privind drepturile persoanelor cu handicap și drepturile copilului, dar și o dezvoltare mai echilibrată a regiunilor și județelor României.

Cu deosebită considerație,

Borboly Csaba.

Borboly Csaba,

președintele Consiliului Județean Harghita

Miercurea Ciuc, 6 noiembrie 2020